

დერეკ ჰინსი

გაცვლა ჯვარზე

2013

დერეკ პრინსი

ბაცვლა ჯვარზე

შემოთავაზება

უფალმა იესო ქრისტემ გააკეთა შემოთავაზება, რომელიც ეხება მთელს კაცობრიობას: *“მოდით ჩემთან ყოველნო მაშვრალნო და ტვირთმძიმენო, და მე დაგამშვიდებთ თქვენ”*. არა აქვს მნიშვნელობა რა განსაკუთრებული სახის ტვირთი, საჭიროება ან პრობლემა გაგაჩნიათ. ღმერთს აქვს პასუხი თქვენთვის. მაგრამ არსებობს ერთადერთი ადგილი, სადაც თქვენ შეგიძლიათ მიიღოთ ეს პასუხები – ჯვარი, რომელზეც მოკვდა ქრისტე. ჯვრის, მხოლოდ და მხოლოდ ჯვრის მეშვეობით არის შესაძლებელი მიიღოთ თქვენი საჭიროების აღვსება, პასუხი თქვენს საჭიროებაზე, ტვირთისაგან განთავისუფლება. წაიკითხეთ მომდევნო გვერდები იმედით და მოლოდინით!

გაცვლა ჯვარზე

მთელი ახალი აღთქმის არსი და აზრი ბრუნავს ერთი უნიკალური ისტორიული მოვლენის ირგვლივ, ესაა იესოს მსხვერპლიანი სიკვდილი ჯვარზე. ამასთან მიმართებაში ებრაელთა წერილის ავტორი ამბობს: *“ვინაიდან მან, (იესომ) ერთი შეწირვით სამუდამოდ სრულყოფილი გახადა ისინი, რომელნიც წმიდავდებიან”* **ებრ. 10:14**; ორი ძლევამოსილი გამონათქვამი აქ ერთადაა გამოყენებული: **“სამუდამოდ”** და **“სრულყოფილი”**. ერთად ისინი ასახავენ მსხვერპლს, რომელსაც შეუძლია პასუხი გასცეს მთელი კაცობრიობის ყოველ საჭიროებას. უფრო მეტიც, მისი გავლენა გრძელდება არა მხოლოდ დროის სფეროში, არამედ გადადის მუდმივობაშიც. სწორედ ამ მსხვერპლის საფუძველზე წერს პავლე **ფილიპელთა 4:19**-ში: *“ხოლო ჩემი ღმერთი აღავსებს თქვენს ყოველ საჭიროებას თავისი სიმდიდრისამებრ ქრისტე იესოში დიდებით.”* თქვენი ყოველი საჭიროება მოიცავს თქვენი ცხოვრების ყველა სფეროს: თქვენს სხეულს, თქვენს სამშენიველს, თქვენს გონებას, თქვენს ემოციებს ისევე, როგორც თქვენს მატერიალურ და ფინანსურ საჭიროებას. არაფერია იმდენად დიდი ან იმდენად მცირე, რომელიც არ შეიძლება რომ არ იყოს გათვალისწინებული ღვთიურ უზრუნველყოფაში. ერთადერთი, ცალკეული მოქმედებით, ღმერთმა თავი მოუყარა კაცობრიობის ყველა საჭიროებას და განსაცდელს დროის ერთ კულმინაციურ მომენტში. ღმერთს არ მოუტანია სხვადასხვანაირი გადაწყვეტილება ადამიანთა მოდგმის აურაცხელი რაოდენობის პრობლემებზე. ამის ნაცვლად ის გვთავაზობს ერთ ყოვლისმომცველ გამოსავალს, რომელიც არის მისი პასუხი ყველა პრობლემაზე. ჩვენ შეიძლება გვქონდეს ერთმანეთისგან სრულიად განსხვავებული წარმომავლობა და ცხოვრებისეული ფონი, ყოველ ჩვენგანს ამძიმებს საკუთარი განსხვავებული

ტვირთი, მაგრამ, იმისთვის, რომ მივიღოთ ღვთიური გამოსავალი, ჩვენ უნდა წარვმართოთ ჩვენი გზები ერთი მიმართულებით, იესოს ჯვრისკენ. ყველაზე სრული ანგარიში იმის თაობაზე, თუ რას ვაღწევთ ჯვრის საშუალებით, მოცემულია წინასწარმეტყველ ესაიას მიერ 700 წლით ადრე, ვიდრე ეს მოვლენა რეალურად მოხდებოდა. **ესაიას 53:10**-ში წინასწარმეტყველი ასახავს **“უფლის მსახურს,”** ვისი სიცოცხლეც უნდა შეწირულიყო ღმერთისათვის, როგორც მსხვერპლი ცოდვის მისატყვევებლად. ახალი აღთქმის ავტორები ერთსულოვნები არიან ამ დაუსახელებელი **“მსახურის”** იდენტიფიცირებაში, რომ ეს იესოა. ღვთიური მიზანი, აღსრულებული მის მსხვერპლში, შეჯამებულია **ესაიას 53:6**-ში:

ჩვენ ყველანი ცხვრებივით გზას ავცდით და თითოეული ჩვენგანი თავის გზას დაადგა. და უფალმა მას დააკისრა, ყველა ჩვენგანის ურჯულოება.

აქ არის ძირითადი, მთელი კაცობრიობის უნივერსალური პრობლემა: თითოეული ჩვენგანი თავის გზას დაადგა. არსებობს უამრავი სახეობის ცოდვა, რომელსაც მრავალი ჩვენგანი არასოდეს ეძლევა, როგორცაა მკვლელობა, მრუმობა, ქურდობა და ა.შ. მაგრამ, ეს ერთი რამ ყველა ჩვენგანისთვის დამახასიათებელია: თითოეული თავის გზას დაადგა. ასეთად მომქმედებმა ზურგი ვაქციეთ ღმერთს. ებრაული სიტყვა, **ავონ**, რომლითაც აქ შეჯამება ხდება, ნათარგმნია როგორც **ურჯულოება**. ამ სიტყვის შედარებით ზუსტი თარგმანი ქართულად უფრო **ამბოხი** იქნება, არა კაცის, არამედ ღმერთის წინააღმდეგ. თუმცა არცერთი სიტყვა, არც **ურჯულოება** და არც **ამბოხი**, არ გადმოსცემს სიტყვა **ავონ**-ის სრულ მნიშვნელობას. თავისი ბიბლიური გამოყენებით სიტყვა **ავონ** აღწერს არა უბრალოდ უმართლობას, არამედ სასჯელსაც, ანუ ბოროტ შედეგს, რომელიც თან მოაქვს ამ უმართლობას.

მაგალითად, **დაბადების 4:13**-ში ნათქვამია, რომ მას შემდეგ, რაც ღმერთმა გაასამართლა კაენი თავისი ძმის მკვლელობისთვის, კაენმა თქვა: ინგლისურ თარგმანში - *“უფრო დიდია ჩემი სასჯელი, ვიდრე მე შემიძლია გავუძლო!”* ქართულში კი *“დიდია ცოდვა ჩემი, მიუტევებელია!”* სიტყვა, რომელიც აქ ითარგმნა როგორც სასჯელი, იყო **ავონ**. იგი გადმოსცემს არა მხოლოდ კაენის ურჯულოებას, არამედ სასჯელსაც, რომელიც ამ უმართლობამ მოუტანა თან.

ლევიალების 16:22-ში, სადაც წერია განტევების ვაცზე, რომელიც უნდა გაეშვათ გამოსყიდვის დღეს, უფალმა თქვა: *“წაიღებს ვაცი თავისი თავით უდაბურ ქვეყანაში ყველა მათ ცოდვას,”* ამ სიმბოლირებით ვაცს მიჰქონდა არა მხოლოდ ისრაელიანთა უმართლობა, არამედ მათი უმართლობის ყველა შედეგიც.

გოდება იერემიასი მე-4-ე თავში სიტყვა **ავონ** ერთი და იგივე მნიშვნელობით ორჯერაა ნახსენები. მე-6-ე მუხლში ნათარგმნია: *“გადააჭარბა ჩემი ერის ურჯულოებამ (ინგლისურში - ურჯულოების სასჯელმა) სოდომის ცოდვებს”* და 22-ე მუხლში: *“დაგსჯის შენი ურჯულოების გამო.”* ორივე შემთხვევაში ერთი სიტყვა **ავონ** ნათარგმნია მთელი ფრაზით **ურჯულოების სასჯელი**. სხვაგვარად რომ ვთქვათ, **ავონ**-ის სრული მნიშვნელობა არა უბრალოდ **ურჯულოებაა**, არამედ თავისში მოიცავს მთელს იმ ცუდ შედეგს, რაც ღმერთის სამართლიანობას მოაქვს უმართლობაზე. ეს შედეგი შეეხო იესოს მსხვერპლს ჯვარზე. იესო თვითონ არანაირ ცოდვაში არ იყო დამნაშავე.

ესაიას 53:9-ში წინასწარმეტყვნლი ამბობს, *“თუმცა არ ჩაუდენია მას ძალადობა და სიცრუე არ იყო მის ბაგეში.”* მაგარმ მე-6-ე მუხლში ის ამბობს, *“უფალმა მას დააკისრა ყველა ჩვენგანის ურჯულოება”* **ავონ**. იესო უბრალოდ გაიგივებული კი არ იყო ჩვენს ურჯულოებასთან, მან აგრეთვე თავის თავზე აიღო ყველა ის ცუდი შედეგი, რაც

ამ ურჯულოებას მოჰყვა. როგორც განტევების ვაცი, რომელიც მის ერთ-ერთ წინასახეს სიმბოლირებდა, მან წაიღო ჩვენი ურჯულოებანი ჩვენგან ისე, რომ ისინი აღარასოდეს დაბრუნდებიან. ეს არის ჯვრის ნამდვილი აზრი და მიზანი. ჯვარზე მოხდა ღვთის მიერ გათვალისწინებული გაცვლა. უპირველეს ყოვლისა იესომ საკუთარ თავზე იტვირთა მთელი ის ცუდი შედეგი, რაც ღვთიური სამართლიანობით წარმოიშვა ურჯულოების მიმართ. ხოლო ჯვარზე გაცვლით ღმერთი გვთავაზობს ჩვენ ყველა იმ სიკეთეს, რაც წარმოიშვა უცოდველი იესოს მორჩილებით. უფრო მოკლედ რომ ჩამოვაცალიბოთ, ბოროტება ჩვენი მეშვეობით მოვიდა იესოზე, ხოლო საპასუხოდ, იესოს მეშვეობით გახდა შესაძლებელი, რომ სიკეთე შემოთავაზებულიყო ჩვენთვის. ღმერთს შეუძლია ეს სიკეთე შემოგვთავაზოს საკუთარ სამართლიანობასთან მუდმივი კომპრომისის გარეშე, რადგან იესომ უკვე აიღო საკუთარ თავზე დამსახურებული სასჯელი ჩვენს ნაცვლად, ჩვენი ურჯულოების გამო.

ყოველივე ეს გამომდინარეობს მხოლოდ და მხოლოდ ღმერთის წარმოუდგენლად დიდი მადლიდან და მიიღება მხოლოდ და მხოლოდ რწმენით. არავითარი ლოგიკური ახსნა არა აქვს არც მიზეზს და არც შედეგს. არცერთ ჩვენგანს არასოდეს არ გაუკეთებია არაფერი ისეთი, რომ დაემსახურებინა ასეთი შემოთავაზება და არც ერთ ჩვენგანს არ შეუძლია გააკეთოს რაიმე იმისათვის, რომ მოიპოვოს იგი.

წერილი ცხადყოფს ამ გაცვლის ბევრ სხვადასხვა ასპექტს და ბევრ სხვადასხვა სფეროს, რომელშიც იგი გამოიყენება. თუმცა, ყველა შემთხვევაში, ერთი და იგივე პრინციპი რჩება სიკეთედ:

სასჯელი მოვიდა იესოზე, რათა პასუხად შესაძლებელი ყოფილიყო სიკეთის შემოთავაზება ჩვენთვის.

პირველი ორი ასპექტი ცხადი ხდება ჩვენთვის ესაიას 53:4-5-ში:

მაგრამ იტვირთა მან ჩვენი სნეულებანი და ჩვენი ტკივილებით გაიტანჯა, ჩვენ კი ვფიქრობდით, რომ ნაგვემი იყო, ღმერთის მიერ ნაცემი და ნამებული. მაგრამ ის დაჭრილი იყო ჩვენს დანაშაულთა გამო, დაღენილი – ჩვენი ურჯულოების გამო; ჩვენი სასჯელი მასზე იყო; და მისი ჭრილობებით ჩვენ განვიკურნეთ.

ორი ჭეშმარიტებაა აქ ჩაქსოვილი, ერთი ეხება სულიერს, მეორე ფიზიკურს. სულიერ სამყაროში, იესომ მიიღო სასჯელი ჩვენი უმართლობის და ურჯულოების გამო, რომ ჩვენ ვყოფილიყავით ნაპატიები და ამგვარად მშვიდობა გვქონოდა ღმერთთან (იხ. **რომაელთა 5:1**). ხოლო ფიზიკურ სამყაროში, იესომ აიღო ჩვენი სნეულებანი და ტკივილი, რათა ჩვენ მის ჭრილობებში მიგველო განკურნება.

ჯვარზე გაცვლის ფიზიკური ასპექტი დადასტურებულია ახალი აღთქმის ორ ადგილას. **მათეს 8:16-17** ციტირებულია **ესაიას 53:4** და წერია, რომ იესომ: *...ყველა სნეული განკურნა. რათა აღსრულებულიყო ესაია წინასწარმეტყველის მიერ ნათქვამი, რომელიც ამბობს: “მან აიღო ჩვენი უძღურებანი და იტვირთა ჩვენი სნებანი.”*

კიდევ ერთი, **1პეტრეს 2:24**-ში მოციქული ასევე ეხება **ესაიას 53:5-6** და იესოს შესახებ ამბობს: *...რომელმაც ჩვენი ცოდვები თვითონვე აზიდა ძელზე თავისი სხეულით, რათა ცოდვისთვის მკვდრებმა სიმართლისათვის ვიცოცხლოთ; ვისი ჭრილობებითაც თქვენ განიკურნეთ.*

ეს ორმაგი გაცვლა, აღწერილი ზემოთხსენებულ მუხლებში, შეიძლება შემდეგნაირად შეჯამდეს:

იესო დაისაჯა, რათა ჩვენ გავემართლებინეთ.

იესო ნაგვემი იყო, რათა ჩვენ მის ჭრილობებში განვეკურნეთ.

ამ გაცვლის მესამე ასპექტი ცხადიხდება **ესაიას 53:10**-ში, რომელიც გვაუწყებს, რომ ღმერთმა იესოს სიცოცხლე აქცია **“დანაშაულის მსხვერპლად.”**

ეს აღქმული უნდა იყოს მოსეს დადგენილების სინათლეზე, ცოდვის შესაწირავი მსხვერპლის ხვადასხვა ფორმის შესახებ. ადამიანს, რომელიც შესცოდავდა, უნდა მიეტანა მსხვერპლშესაწირავი: ცხვარი, თხა, ხარი ან სხვა ცხოველი, მღვდლისთვის. მას უნდა ეღიარებინა თავისი ცოდვა ამ შესაწირავზე და მღვდელი სიმბოლურად გადასცემდა ადამიანის მიერ აღიარებულ ცოდვას ცხოველს. შემდეგ კი ცხოველი უნდა მოეკლათ იმ ცოდვის საზღაურად, რაც მასზე გადავიდა. ღმერთის ყოვლისმცოდნეობის გამო ყოველივე ეს დაწესებული იყო წინასახედ იმისა, რაც უნდა მომხდარიყო საბოლოოდ, იესოს ყოვლისმომცველი მსხვერპლით. ჯვარზე მთელი ქვეყნიერების ცოდვა გადავიდა იესოზე. ამის შედეგი აღწერილია **ესაიას 53:12**-ში: *“სასიკვდილოდ განირა თავისი სული”*. თავისი მსხვერპლით და სხვის ნაცვლად სიკვდილით იესომ გამოისყიდა მთელი ადამიანური მოდგმის ცოდვა.

2კორინთელთა 5:21-ში პავლე მიმართავს **ესაიას 53:10**-ს და იმავდროულად წარმოადგენს ამ გაცვლის პოზიტიურ ასპექტებს: *“ვინც ცოდვა არ იცოდა, ის გახდა ცოდვად ჩვენს გამო, რათა გავხდეთ ღვთის სამართლიანობა მასში”*.

პავლე არ ლაპარაკობს აქ რაიმე სახის სამართლიანობაზე, რომელსაც ჩვენი მცდელობით შეგვიძლია მივაღწიოთ, არამედ ღვთიურ სამართლიანობაზე, რომელმაც არ იცოდა ცოდვა არასოდეს. ვერცერთი ჩვენგანი ვერასოდეს დავიმსახურებთ ამას. ეს ისევე შორს არის ჩვენი სიმართლისაგან, როგორც ცა და მიწა. იგი მხოლოდ რწმენით შეიძლება მივიღოთ.

ჯვარზე გაცვლის ეს მესამე ასპექტი შეიძლება შევჯამდეს შემდეგნაირად:

იესო იქცა ცოდვად ჩვენი ცოდვილი მდგომარეობის გამო, რათა ჩვენ შეგვიძლებოდა გავმართლებულიყავით მისი სიმართლით.

ჯვარზე გაცვლის შემდეგი ასპექტი არის ზემოთხსენებული ასპექტის ლოგიკური განმტკიცება. მთელი ბიბლია, როგორც ძველი, ასევე ახალი აღთქმა ამახვილებს ყურადღებას იმაზე, რომ ცოდვის შედეგი სიკვდილია. **ეზეკიელის 18:4**-ში უფალი აცხადებს: *“შემცოდავი სული მოკვდება.”* **იაკობის 1:15**-ში მოციქული ამბობს *“ჩადენილი ცოდვა შობს სიკვდილს.”* როდესაც იესო გაიგივდა ჩვენს ცოდვასთან, გარდაუვალი გახდა ის, რომ მასაც უნდა განეცადა სიკვდილი, როგორც ცოდვის შედეგი. ამის დასადასტურებლად **ებრაელთა 2:9**-ში ავტორი წერს, რომ *“სიკვდილის განცდის გამო დიდებით და პატივით დაგვირგვინებულია იესო, რომელიც ოდნავ იყო დამცირებული ანგელოზთა წინაშე, რათა მას ღვთის მადლით ეგემა სიკვდილი ყველას გულისათვის.”* სიკვდილი, რომლითაც ის მოკვდა, იყო გარდაუვალი შედეგი კაცობრიობის ცოდვისა, რომელიც მან აიღო თავის თავზე. მან იტვირთა ყველა ადამიანის ცოდვა და ამიტომ მოკვდა ყველა ადამიანის გამო. სანაცვლოდ ყველას, ვინც მიიღო მის მიერ მიტანილი შესანაცვლებელი მსხვერპლი, იესო ახლა სთავაზობს სამუდამო სიცოცხლეს. **რომაელთა 6:23**-ში პავლე ასახავს ორ ალტერნატივას ერთმანეთის გვერდით: *ვინაიდან ცოდვის საზღაური სიკვდილია, ხოლო ღმერთის მადლის ნიჭი – მარადიული სიცოცხლე.*

ამგვარად, მეოთხე ასპექტი შეგვიძლია ასე შევაჯამოთ:

იესო მოკვდა ჩვენი სიკვდილით, რათა ჩვენ შეგვძლებოდა მიგველო მისი სიცოცხლე.

ჯვარზე გაცვლის შემდეგი ასპექტი ჩამოყალიბებულია პავლეს მიერ **2კორინთელთა 8:9**-ში: *ვინაიდან იცით თქვენი უფლის იესოს მადლი; რომ იგი, თუმცა მდიდარი იყო,*

*თქვენს გამო გალატაკდა, რათა თქვენ გამდი-
დრებულიყავით მისი სილატაკით.*

აქ ცხადია რაში ხდება გაცვლა: სი-
არიბიდან - სიმდიდრეში. იესო გალარიბ-
და, რათა ჩვენ შეგვძლებოდა გამდიდრება.
როდის გალარიბდა იესო? ზოგი ადამიანი წარ-
მოსახავს მას როგორც ღარიბს მისი მიწაზე
ყოფნის და მთელი ცხოვრების განმავლობაში, მა-
გრამ ეს სიმართლეს არ შეეფერება. მას თან
არ დაჰქონდა დიდი რაოდენობით ფული, მაგრამ,
რაც სჭირდებოდა, არასდროს არაფერი არ აკლდა.
ასევე, როდესაც მან წარგზავნა თავისი მოწა-
ფეები, მათაც ანალოგიურად, არაფერი აკლდათ
(იხ. **ლუკას 22:35**). ასე რომ, სიღარიბისგან შორს
მყოფი იესო და მისი მოწაფეები რეგულარულად
აძლევდნენ ღარიბებს დახმარებას. (იხ. **12:4-8; 13:29**.)
მართალია იესოს ფულის მოპოვების მეთოდები
ხშირად არატრადიციული იყო, მაგრამ, ფულს
ერთი და იგივე ფასეულობა აქვს, როგორც ბანკი-
დან გამოტანილს, ასევე თევზის პირიდან ამოღე-
ბულს (იხ. **მათეს 17:27**). საკვებით უზრუნველყ-
ოფის მეთოდებიც ზოგჯერ არატრადიციულობით
გამოირჩეოდა, მაგრამ კაცს, რომელსაც შეუძლია
უზრუნველყოს შთამბეჭდავი რაოდენობის საკვე-
ბით 5000 კაცი (პლიუს ქალები და ბავშვე-
ბი) ნორმალური სტანდარტებით, რა თქმა უნდა,
ვერ ჩაითვლება ღარიბად (იხ. **მათეს 14:15-21**)!
ფაქტიურად, მთელი მისი მიწიერი მსახურების გან-
მავლობაში იესომ ზუსტად ისე ასახა სიუხვე,
როგორც ამას ბიბლია განსაზღვრავს. მას ყოველთ-
ვის ჰქონდა ყველაფერი, რაც სჭირდებოდა ღმერ-
თის ნების განსახორციელებლად თავის ცხოვრებაში.
უფრო მეტიც, ამის გარდა ის გამუდმებით აძლევ-
და უქონელთ და მისი მარაგი არ იშრიტებოდა.
მაშ, როდის გალარიბდა იესო ჩვენი

გულისთვის? პასუხია: ჯვარზე. **მეორე რჯულის 28:48**;-ში მოსე განსაზღვრავს აბსოლუტურ სიღარიბეს ოთხი რამით: შიმშილი, წყურვილი, სიშიშველე და ყოველგვარი საჭიროება. იესომ ეს ყოველივე მთელი სისავსით განიცადა ჯვარზე. იგი მშიერი იყო. მას დაახლოებით 24 საათის მანძილზე არ უჭამია. მას სწყუროდა. მის მიერ წარმოთქმულ ბოლო ფრაზებში ერთერთი იყო: **მწყურია!** (**იოანეს 19:28**); ის შიმველი იყო. ჯარისკაცებმა გახადეს მას მისი სამოსელი (**იოან. 19:23**); იგი ყოველგვარ გასაჭირში იყო. მას თავისი აღარაფერი გააჩნდა. მისი სიკვდილის შემდეგ ის დამარხეს სხვის ტილოს სახვევში გახვეული, სხვის სამარხში (**ლუკას 23:50-53**); ასე რომ, იესომ ზუსტად და სრულიად იტვირთა აბსოლუტური სიღარიბე ჩვენს ნაცვლად.

2 კორინთელთა 9:8-ში პავლე უფრო სრულად წარმოგვიდგენს ჯვარზე შემდგარი გაცვლის ამ პოზიტიურ მხარეს: *ხოლო ღმერთს ძალუძს გაგამდიდროთ ყოველგვარი მადლით, რათა თქვენ, ყველაფერში მუდამ ყოველივეს საკმარისად მეონენი, მდიდარნი იყოთ ყოველ კეთილ საქმეში.*

პავლე ძალიან ცდილობს ამ ყველაფერში ყურადღება გაამახვილოს იმაზე, რომ ერთადერთი რამ, რაც ამ გაცვლას საფუძვლად უდევს, არის მხოლოდ ღმერთის მადლი. ჩვენ მას ვერასოდეს დავიმსახურებთ. მისი მიღება მხოლოდ და მხოლოდ რწმენით შეიძლება. ძალიან ხშირად ჩვენი სიმდიდრე ისეთივე იქნება, როგორც იყო იესოს სიმდიდრე მისი მიწაზე ყოფნის დროს. ჩვენ შეიძლება არ გვეკონდეს დიდი რაოდენობის ნაღდი ფული, ან დიდი დეპოზიტი ბანკში, მაგრამ დღიდან დღემდე საკმარისად გვექნება ჩვენი საჭიროებებისთვის და ცოტა მეტიც, სხვების საჭიროებებისთვის. ერთი მნიშვნელოვანი მიზეზი ამ დონის უზრუნველყოფისთვის იესოს სიტყვებშია აღნიშნული,

რომელიც ციტირებულია **საქმეთა 20:35**;-ში: *უფრო ნეტარია აძლევედ, ვიდრე იღებდე.* ღმერთის მიზანია ის, რომ მის ყველა შვილს შეეძლოს ისიამოვნოს უფრო დიდი კურთხევებით, ამისათვის იგი საკმარისად გვაძლევს და უზრუნველგვყოფს, რომ დაფაროს ჩვენი საჭიროებები და მოგვცეს აგრეთვე სხვებისთვის მისაცემიც.

ჯვარზე გაცვლის ეს მესუთე ასპექტიც შეიძლება ასე შეჯამდეს:

იესომ აიღო ჩვენი სიღარიბე, რათა ჩვენ შეგვძლებოდა მისი სიუხვის გაზიარება.

ჯვარზე გაცვლა მოიცავს აგრეთვე ტანჯვის ემოციურ ფორმებსაც, რომელიც მოჰყვება ადამიანის ურჯულოებას. აქაც, კვლავ იესომ აიღო თავის თავზე ბოროტი, რათა ჩვენ ჩვენის მხრივ ვისიამოვნოთ სიკეთით. ორი ყველაზე უფრო სასტიკი ჭრილობა, რომელიც ჩვენზე იყო ჩვენი ურჯულოების გამო, არის სირცხვილი და უარყოფა, მაგრამ ჯვარცმისას ორივე მათგანი გადავიდა იესოზე. სირცხვილი შეიძლება სხვადასხვაგვარი იყოს თავისი ინტენსიურობით, ძლიერი უხერხულობიდან, უღირსობის დაუძლეველ გრძნობამდე, რომელიც აბრკოლებს ადამიანს არა მხოლოდ ღმერთთან უმნიშვნელოვანეს ურთიერთობაში, არამედ ადამიანებთან ურთიერთობაშიც კი. ამის ერთერთი უმარტივესი მიზეზი, რომელიც უფრო და უფრო ხშირად გვხვდება ჩვენს თანამედროვე საზოგადოებაში, არის ბავშვობაში სექსუალური ძალადობის ან ძალადობის სხვა რაიმე ფორმები. ხშირად ეს ყველაფერი ტოვებს ისეთ იარებს, რომლის განკურნებაც მხოლოდ ღვთის მადლით შეიძლება. ებრაელთა წერილის ავტორი ჯვარცმულ იესოზე ამბობს, რომ *მან მოითმინა ჯვარი, უგულვებელყო*

სირცხვილი... ებრ. 12:2; ჯვარცმით დასჯა სიკვდილის ყველაზე სასირცხვილო ფორმა იყო, რომელიც დამნაშავეთა ყველაზე უფრო დაბალი ფენებისთვის გამოიყენებოდა. პიროვნებას ჯვარცმამდე მთლიანად ხდიდნენ სამოსელს და შიშველს ტოვებდნენ გამვლელთა თვალწინ, რომლებიც დასცინოდნენ მას. ეს იყო სირცხვილის ის ხარისხი და დონე, რომელიც იესომ აიტანა ჯვარცმისას (**მათეს 27:35-44**); სირცხვილის ნაცვლად, რომელიც იესომ განიცადა, ღმერთის მიზანი იყო რომ მათთვის, ვისაც სწამთ მისი, მიენიჭებინა საუკუნო დიდება. **ებრაელთა 2:10**-ში ავტორი ამბობს:

ვინაიდან შეჰფეროდა მას (ღმერთს)... ვინც მრავალი ძე მოიყვანა დიდებამდე, მათი გადაარჩენის წინამძღვარი სრულყო ტანჯვით.

სირცხვილმა, რომელიც იესომ იტვირთა ჯვარზე, გაუხსნა გზა ყველას, ვისაც სჯერა მისი, რომ განთავისუფლდნენ საკუთარი სირცხვილისგან და არა მხოლოდ ეს, არამედ, მან გვაზიარა თავის დიდებას, რომელიც მას ეკუთვნის მუდმივი უფლებით! არსებობს კიდევ ერთი ჭრილობა, რომელიც ხშირად უფრო დიდ აგონიაში გვაგდებს, ვიდრე სირცხვილი. ეს უარყოფაა. როგორც ნესი, ის ყალიბდება დარღვეული ურთიერთობების სხვა და სხვა ფორმებისგან. თავის ადრეულ ფორმაში ის შეიძლება გამოწვეული იყოს მშობლების მიერ, რომლებმაც უარყვეს საკუთარი შვილები. უარყოფა შეიძლება აქტიური იყოს, გამოხატული უხეშად და ნეგატიურად; ან შეფარული, შეიძლება უბრალოდ გამოწვეული იყოს სიყვარულის და ბავშვის მიღების გამოხატვის ნაკლებობით ან უქონლობით. თუ ფეხმძიმე ქალი უარყოფით გრძნობებს განიცდის მის მუცლად მყოფი ბავშვის მიმართ, ბავშვი სავარაუდოდ დაიბადება უარყოფის განცდით, რომელიც მას ზრდასრულ ასაკშიც გაჰყვება, შესაძლოა საფლავამდეც. ქორწინების ნგრევა უარყოფის კიდევ ერთი ხშირი

მიზეზია. ეს ძალიან ცოცხლად და ნათლადაა დასურათებული უფლის სიტყვებში, **ესაიას 54:6**-ში:

რადგან როგორც ქალი, მიტოვებული და სულმწუხარე, მოგიხმო შენ უფალმა, და როგორც სიყმანვილის ცოლი, რომელიც მოძულეებული იყო! ამბობს შენი ღმერთი.

ღმერთის უზრუნველყოფა უარყოფის ქრილობისგან განსაკურნავად მოცემულია **მათეს 27:46** და **50**-ში, სადაც აღწერილია იესოს აგონიის კულმინაცია:

დაახლოებით მეცხრე საათზე შესძახა იესომ დიდი ხმით: ელი, ელი! ლამა საბაქთან? ეს არის: ღმერთო ჩემო, ღმერთო ჩემო, რატომ მიმატოვე? ხოლო იესომ კვლავ შესძახა დიდი ხმით და სული განუტევა.

სამყაროს ისტორიაში პირველად ძე ღვთისამ შესძახა თავის მამას და პასუხი არ მიუღია. ისე სრულად იყო იესო გაიგივებული ადამიანის უმართლობასთან და ურჯულოებასთან, რომ ღმერთის უკომპრომისო სინმიდემ აიძულა საკუთარი ძის უარყოფაც კი. ამგვარად, იესომ იწვინა უარყოფა მისი ყველაზე უფრო საზარელი ფორმით: უარყოფა მამის მიერ. ამის შემდეგ, თითქმის მაშინვე, ის მოკვდა არა ჯვარცმით მიღებული ქრილობებისგან, არამედ უარყოფით გამოწვეული გულგატეხილობისგან. **მათეს** წერილი განაგრძობს თხრობას, თუ რა მოხდა მაშინვე: *და აჰა ტაძრის ფარდა გაიხა ორად ზემოდან ქვემოთ...* სიმბოლურად ამან გვაჩვენა ის, რომ გზა გაიხსნა ცოდვილი ადამიანისთვის, რათა ის შევიდეს პირდაპირ ურთიერთობაში წმიდა ღმერთთან. იესოს უარყოფამ გახსნა გზა ჩვენთვის, რომ მიღებულები ვყოფილიყავით ღმერთის მიერ, როგორც მისი შვილები. ეს აღწერილია პავლეს მიერ **ეფესელთა 1:5-6**-ში:

წინასწარ განსაზღვრა ჩვენი შვილება იესო ქრისტეს მეშვეობით... მოგვმადლა თავის საყვარელში.

იესოს უარყოფის შედეგად ჩვენ ვართ მიღებულები.

ღმერთისეული განკურნება სირცხვილის და უარყოფისგან არასოდეს ყოფილა იმაზე უფრო საჭირო, ვიდრე დღევანდელ დღეს. ჩემი შეფასებით, დღეს მსოფლიოში ზრდასრულთა სულ მცირე ერთი მეოთხედი იტანჯება სირცხვილის და უარყოფის ქრილობებისგან. მე უზომო სიხარულს მანიჭებს ის, რომ შემიძლია ამ ხალხს მივასწავლო და მივუთითო განკურნებაზე, რომელიც მოედინება იესოს ჯვრიდან. ჯვარზე მომხდარი გაცვლის ორი ემოციური ასპექტი, რომელიც იყო გაანალიზირებული ზემოთ, შეგვიძლია შემდეგნაირად შევაჯამოთ:

იესომ იტვირთა ჩვენი სირცხვილი, რათა ჩვენ შეგვძლებოდა მისი დიდების ზიარება.

იესომ იტვირთა ჩვენი უარყოფა, რათა ჩვენ გვექონოდა შესაძლებლობა ვყოფილიყავით მიღებულნი მამის მიერ.

ჯვარზე გაცვლის ის ასპექტები, რომლებიც ზემოთ განვიხილეთ, მოიცავს ადამიანთა ყველაზე უფრო ძირითად და აუცილებელ საჭიროებებს, მაგრამ, უდაოდ მხოლოდ ამით არ ამოწურულა ის, რაც იესომ ჯვარზე მოიმოქმედა. სინამდვილეში, არ არსებობს არავითარი საჭიროება, რაც ადამიანის ღმერთის წინააღმდეგ აჯანყებამ მოგვიტანა, რომელიც არ არის გათვალისწინებული ჯვარზე გაცვლის იგივე პრინციპებით: ბოროტი მოვიდა იესოზე, რათა ჩვენთვის შესაძლებელი ყოფილიყო სიკეთის შემოთავაზება. თუ ერთხელ უკვე ვისწავლეთ ამ პრინციპის გამოყენება ჩვენს ცხოვრებაში, ეს გამოანთავისუფლებს ღმერთის მთელს უზრუნველყოფას ჩვენი ყოველი საჭიროებისთვის. კიდევ რჩება ერთი, საბოლოო, გადამწყვეტი ასპექტი ამ გაცვლაში, რომელიც აღწერილია პავლეს მიერ **გალატელთა 3:13-14**-ში:

ქრისტემ გამოგვისყიდა სჯულის წყევლისაგან და გახდა წყეული ჩვენს ნაცვლად, ვინაიდან დაწერილია: წყეულია ყოველი დაკიდებული ძელზე, იმისათვის, რომ აბრაჰამის კურთხევა ქრისტე იესოს მიერ იყოს წარმართებზე, რათა სჯულის აღთქმა მივიღოთ რწმენით.

პავლე ჯვარცმულ იესოსთან მიმართებაში ამას ვიღებთ ყურადღებას მოსეს კანონის ამოქმედებაზე, რომელიც დაწერილია **მეორე რჯულის 21:23**-ში, რის თანახმადაც ადამიანი, რომელიც ისჯებოდა ძელზე დაკიდებით, ღმერთის წყევლის ქვეშ ექცეოდა. შემდეგ პავლე მიგვითითებს, რომ შედეგად საწინააღმდეგოს ვიღებთ: კურთხევას.

ჯვარზე გაცვლის ამ ასპექტის გასაანალიზებლად არაა საჭირო თეოლოგი, ისედაც აშკარაა:

იესო გახდა წყევლა, რათა ჩვენთვის მოეცა შესაძლებლობა შევსულიყავით მის კურთხევაში.

წყევლა, რომელიც მოვიდა იესოზე, განსაზღვრულია როგორც **რჯულის წყევლა**. მეორე რჯულის 28 თავში, მოსე იძლევა ამომწურავ სიას, როგორც კურთხევების, რომელიც რჯულის მორჩილებას მოყვება შედეგად, ასევე წყევლის, რომელიც მის დარღვევას მოსდევს. წყევლა, რომელიც ჩამოთვლილია **მეორე რჯულის 28:15-68**-ში, შეიძლება ასეთ სიად ჩამოვაცალიბოთ:

- შეურაცხყოფა
- სიბერნე, უნაყოფობა
- გონებრივი და ფიზიკური უძლურება
- ოჯახური ნგრევა
- სიღარიბე
- დამარცხებულობა
- შევინროვბა
- წარუმატებლობა
- ღვთის რისხვა

რომელიმე აქ ჩამოთვლილიდან ეხება თქვენს ცხოვრებას? არსებობს ისეთი რამ, რაც შავი ჩრდილივით გარს გარტყიათ და ღვთის კურთხევების იმ სინათლეს გიბნელებთ, რასაც თქვენ ელტვით და რისკენაც ისწრაფვით? თუ ასეა, სრულიად შესაძლებელია თქვენი პრობლემების პირველწყარო და ფესვი წყევლაში იყოს, რომლისგან განთავისუფლებაც აუცილებლად გესაჭიროებათ.

იმისთვის, რომ შეაფასო იესოზე მოსული წყევლის მთელი საშინელება, ეცადე წარმოიდგინო იგი ჯვარზე გაკრული.

იესო უარყოფილი თავისივე თანამემამულეების მიერ, უარყოფილი ერთერთი მოწაფის მიერ და მიტოვებული დანარჩენებისგან (თუმცა ზოგი მათგანი მოგვიანებით დაბრუნდა და თვალს ადევნებდა მის აგონიას ჯვარზე). ის ეკიდა ცას და მიწას შორის შიშველი. მისი სხეული გატანჯული იყო ურიცხვი ქრილობებისგან მიყენებული ტკივილით, ხოლო შინაგანი დამძიმებული მთელი კაცობრიობის დანაშაულით. მიწამ უარყო იგი და ზეციდანაც აღარ იყო პასუხი მის ღალატზე. არც მზე აღარ აძლევდა სინათლეს და სიბნელემ დაფარა იესო, მისი სიცოცხლე სისხლთან ერთად ტოვებდა მას და ეღვრებოდა მტვრიან და ქვიან მიწას. ჯერ კიდევ სიბნელიდან, ვიდრე აღესრულებოდა, მან საბოლოოდ მაინც წამოიძახა ტრიუმფალური: **აღსრულდა!** ბერძნულ ტექსტშიც ეს წამოძახილი ერთი სიტყვისგან შედგება და ის ზმნის ისეთი ფორმით არის გამოხატული, რომელიც ნიშნავს **რაიმეს დამთავრებას, სრულყოფამდე მიყვანას**. ჩვენთვის გასაგებად ეს შეიძლება ითარგმნოს **როგორც ბოლომდე დამთავრდა ან სრუყოფილად შესრულდა**. იესომ აიღო საკუთარ თავზე ყველა ის ბოროტი შედეგი, რაც ღმერთის წინააღმდეგ აჯანყებამ მოუტანა მთელს კაცობრიობას. მან ამოწურა ყველა წყევლა, რომელიც ღვთის კანონის, რჯულის დარ-

ღვევას მოაქვს. ეს ყველაფერი იმისთვისაა, რომ ჩვენ სანაცვლოდ შეგვეძლოს ყველა იმ კურთხევის მიღება, რაც მისი მორჩილების გამო მოვიდა. ასეთი მსხვერპლი, რომელიც თავისი მოცულობით და დიაპაზონით უზარმაზარია და ყველაფერს მოიცავს, იმავდროულად გვაკვირვებს თავისი უბრალოებით. შეძლებ კი რწმენით მიიღო იესოს ამ მსხვერპლის მთელი შედეგი და ყოველივე, რაც მან შენთვის მოიპოვა? გაქვს ნყურვილი შეხვიდე ღმერთის სრულ უზრუნველყოფაში? არსებობს ერთი ბარიერი, რომლის გადალახვაც ყველას მოგვინევს. ეს უპატიებელი, მოუნანიებელი ცოდვის ბარიერია. უკვე გაქვს აშკარა დარწმუნებულობა იმაში, რომ შენი ცოდვები ნაპატიებია იესოს მსხვერპლის გამო? თუ არა, სწორედ ამით უნდა დაიწყო. შენ შეგიძლია უბრალოდ ასეთი მარტივი ლოცვა აღავლინო:

ღმერთო, მე გავათვითცნობიერე და მივხვდი, რომ ცოდვილი ვარ და ჩემს ცხოვრებაში დარჩენილია მოუნანიებელი ცოდვა. მაგრამ მე მჯერა, რომ იესო დაისაჯა, რათა მე მიმეღო პატიება, და ამიტომ მე გთხოვ ახლა: მაპატიე ყველა ჩემი ცოდვა იესოს სახელით.

ღმერთის სიტყვა გვპირდება, რომ თუ ჩვენ ვალიარებთ ჩვენს ცოდვებს, მაშინ ის, ერთგული და მართალი, მოგვიტევენ ცოდვებს და გავკნმენდს ყოველგვარი უმართლობისაგან.

იოან. 1:9; ჩაეჭიდეთ ღმერთის ამ სიტყვას! ამ ნუთში ირწმუნეთ, რომ მან ნამდვილად გაპატიათ ყველა თქვენი ცოდვა! არსებობს ერთი მარტივი რამ, რითიც აუცილებლად უნდა უპასუხოთ ღმერთს ამ ყველაფერზე, ეს პასუხი ჭეშმარიტი რწმენის უმარტივესი და უნმიდესი გამონხატულებაა. ეს არის მადლობის თქმა. ახლავე გადაუხადეთ მადლობა! უთხარით: *მადლობა, უფალო იესო, რომ შენ მიიღე სასჯელი ჩემს*

ნაცვლად, რათა მე მეპატიოს. მე არ მესმი ეს ბო-
ლომდე, მაგრამ მე მწამს და მადლიერი ვარ შენი!

ცოდვის ამ ბარიერის ჩამოშორებით გზა ხსნილია
თქვენთვის, რომ შეხვიდეთ ყველა სხვა უზრუნველყოფაში,
რაც ღმერთმა გამოანთავისუფლა თქვენთვის
ჯვრის მეშვეობით. როგორც ცოდვის პატიება,
ასევე ყველაფერი დანარჩენიც უნდა მიიღოთ მარ-
ტივად, ღმერთის სიტყვის რწმენის მეშვეობით.
ყველა ჩვენგანს აქვს საკუთარი, განსაკუთრებული
საჭიროებები და ყველა ჩვენგანი უნდა მივიდეს
ღმერთთან ინდივიდუალურად, რათა მივიღოთ მისი
უზრუნველყოფა. აქ მოცემულია ზოგადი ფორ-
მა და სიტყვები, რომლებიც შეგიძლიათ გამოი-
ყენოთ, რათა გამოითხოვოთ ნებისმიერი უზრუნ-
ველყოფა, რომელიც აღწერილია ამ ბუკლეტში.

უფალო იესო, მადლობას გიხდის, რომ შენ იყა-
ვი დაწყლულებული,
რათა მე ვყოფილიყავი განკურნებული.

უფალო იესო, მადლობას გიხდის, რომ შენ გახ-
დი ცოდვად ჩემი უმართლობით,
რათა მე გავმართლებულიყავი შენი სიმართლით.

უფალო იესო, მადლობას გიხდის, რომ შენ
მოკვდი ჩემი სიკვდილით,
რათა მე მიმელო შენი სიცოცხლე.

უფალო იესო, მადლობას გიხდის, რომ შენ იტ-
ვირთე ჩემი სიღარიბე,
რათა მე გეზიარებინე შენს სიუხვეს.

უფალო იესო, მადლობას გიხდის, რომ შენ იტ-
ვირთე ჩემი სირცხვილი,
რათა მე გეზიარებინე შენს დიდებას.

უფალო იესო, მადლობას გიხდის, რომ შენ გან-
იცადე ჩემი უარყოფა,
რათა მე მქონოდა შენგან მიღება და შვილობა
მამის მიერ.

უფალო იესო, მადლობას გიხდის, რომ შენ გახ-
დი წყევლად ჩემს გამო,
რათა მე შემძლებოდა შესვლა კურთხევაში.

ყოველი ეს ღვთიური უზრუნველყოფის მოსაცემელი, რომლისთვისაც ლოცულობდით, მზარდია. თქვენმა სანყისმა ლოცვამ გამოანთავისუფლა ღვთის ძალა თქვენს ცხოვრებაში. მაგრამ ეს უბრალოდ ათვლის წერტილია. იმისთვის, რომ აითვისოთ უზრუნველყოფის სრული მარაგი, რასაც ეძებთ, თქვენ დაგჭირდებათ სამი რამ:

1. მოიძიოთ ეს ჭეშმარიტება თქვენთვის ბიბლიაში.

2. გამუდმებით იმეოროთ და ამტკიცოთ ჯვარზე გაცვლის ის ასპექტი, რომელიც თქვენს საჭიროებას პასუხობს.

3. გამუდმებით განიმტკიცოთ თქვენი რწმენა ღმერთისადმი თქვენი მადლიერებით, იმისთვის, რაშიც მან უზრუნველგყოთ ჯვარზე გაცვლით.

რაც უფრო ხშირად უხდით ღმერთს მადლობას, მით უფრო მეტად გნამთ იმის, თუ რა მიმოქმედა მან თქვენთვის და რაც უფრო მეტად გნამთ, უფრო მეტად გინდათ, რომ ემადლიეროთ ღმერთს. ეს ორი რამ: რწმენა და მადლიერება, მადლიერება და რწმენა, სპირალური კიბის მსგავსად უფრო და უფრო მაღლა აგიყვანთ ღვთიური უზრუნველყოფის სისრულეში.

გაცვლა, რომელიც მოხდა ჯვარზე

არსებობს ერთი, მხოლოდ ერთი ყოვლისმომცველი
ბაზისი ღვთის წყალობის ყოველგვარი უზრუნვე-
ლყოფისთვის: გაცვლა, რომელიც მოხდა ჯვარზე.

*იესო დაისაჯა,
რათა ჩვენ გავემართლებინეთ.*

*იესო ნაგვემი იყო,
რათა ჩვენ მის ქრილობებში განვეკურნეთ.*

*იესო იქცა ცოდვად ჩვენი ცოდვილი მდგო-
მარეობის გამო,
რათა ჩვენ შეგვძლებოდა გავმართლებულიყავით
მისი სიმართლით.*

*იესო მოკვდა ჩვენი სიკვდილით,
რათა ჩვენ შეგვძლებოდა მისი სიცოცხლის
მიღება.*

*იესომ აიღო ჩვენი სიღარიბე,
რათა ჩვენ შეგვძლებოდა მისი სიუხვის გა-
ზიარება.*

*იესომ აიტანა ჩვენი სირცხვილი,
რათა ჩვენ შეგვძლებოდა მისი დიდების ზიარე-
ბა.*

*იესომ იტვირთა ჩვენი უარყოფა, რათა ჩვენ
გვეონოდა შესაძლებლობა ვყოფილიყავით მილე-
ბულები მამის მიერ.*

*იესო გახდა წყევლა,
რათა ჩვენთვის მოეცა შესაძლებლობა შევსული-
ყავით მის კურთხევაში.*

ეს სია არ არის სრული. არსებობს ჯვარზე
გაცვლის სხვა ასპექტებიც, რომლებიც შეიძლება

დაემატოს მას. მაგრამ, ყველა მათგანი იმ უზრუნველყოფის სხვა და სხვა სახეობაა, რომელიც ღმერთმა შექმნა ჩვენთვის იესოს მსხვერპლის მეშვეობით. ბიბლია აერთიანებს ყველა მათგანს ერთ, ყოვლის შემცველ და ყოვლის მომცველ სიტვაში: ხსნა. ქრისტიანები ხშირად განსაზღვრავენ □ხსნას□, როგორც მხოლოდ ერთხელ განცდილ მონანიებას და ზეციდან შობას. რა თქმა უნდა ეს მშვენიერია, თუმცა ეს ჩვენი სრული ხსნის მხოლოდ პირველი ნაწილია, რაც გაგვიცხადა ღმერთმა ახალ აღთქმაში.

გაცვლა ჯვარზე

იესომ აიღო *სასჯელი...* რათა ჩვენ მიგველო პატიება.

იესო იყო *დანყლულებული...* რათა ჩვენ ყოფილიყავით განკურნებული.

იესო გახდა *ცოდვა, ჩვენი ცოდვილობის გამო...* რათა ჩვენ გავმხდარიყავითღმერთის სამარტლიანობა, მისი სიმართლით.

იესო მოკვდა ჩვენი *სიკვდილით...* რათა ჩვენ შეგვძლებოდა მისი სიცოცხლის მიღება.

იესომ იტვირთა ჩვენი *სიღარიბე...* რათა ჩვენთვის გაეზიარებინა თავის სიუხვე.

იესომ აიტანა ჩვენი *სირცხვილი, დამცირება...* რათა ჩვენთვის გაეზიარებინა თავისი დიდება.

იესო იყო *უარყოფილი* მამის მიერ ჩვენს ნაცვლად... რათა ჩვენ ვყოფილიყავით მიღებულები.

მამის მიერ. იესო იქცა *წყევლად...* რათა ჩვენთვის მოეცა შესაძლებლობა შევსულიყავით მის კურთხევაში.

გაცვლა ჯვარზე

ებრაელთა 10:14; ფილიპელთა 4:19;
დასჯა - პატიება
ესაია 53:6; რომაელთა 5:1;
დანყლულება - განკურნება
ესაია 53:4; 1 პეტრეს 2:24;
ცოდვად გახდომა - გამართლება
2 კორინთელთა 5:21; ესაია 53:10;
სიკვდილი - სიცოცხლე
რომაელთა 6:23;
სიღარიბე - სიუხვე
2 კორინთელთა 8:9; 2 კორინთელთა 9:8;
სირცხვილი - დიდება
ებრაელთა 12:2;
უარყოფა - მიღებულობა
მათე 27:46,50; ეფესელთა 1:5-6;
წყევლა - კურთხევა
გალატელთა 3:13-14; მეორე რჯული 21:23;

